

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18C/78/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813224773
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3813224773.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO 36 613 843, proti odporcom: 1/ H. Bielik, narodený X.XX.XXXX, bytom N. XXX/XX C., 2/ Y. H., narodená XX.XX.XXXX, bytom S. XXX/X, C. o zaplatenie X 915,08 EUR s príslušenstvom, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, zast. JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom, so sídlom v Bratislave, Zámocká 36 takto

rozhodol:

I. Návrh z a m i e t a.

II. Odporcovi 1/ a odporkyni 2/ náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

III. Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu 1/ a odporkyne 2/ trovy konania v sume 827,08 EUR na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Patrika Podhorského vedený v Unicredit bank, a.s., č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom, doručeným súdu dňa 25.11.2013 domáhal proti odporcom 1,2 prostredníctvom svojho právneho zástupcu zaplatenia 2 915,08 EUR s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 21.12.2010 do 06.08.2011 v sume 12,18 EUR, s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 2 915,08 EUR od 07.08.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. V návrhu uviedol, že odporca dňa 10.10.2005 uzatvoril s právnym predchodcom navrhovateľa (Slovenskou sporiteľňou a.s.) zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ,na základe ktorej poskytla Slovenská sporiteľňa, a.s. odporcom 1,2 peňažné prostriedky. Navrhovateľ zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa §§497 až 507 Obchodného zákonníka a zák.č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Na základe zmluvy o postúpení zo dňa 28.06.2011 uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a navrhovateľom došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá ku dňu postúpenia predstavovala sumu 5 215,41 EUR a pozostávala z istiny 4.889,55 EUR , úroku z omeškania 325,86 EUR , pričom sumu úroku z omeškania 325,86 EUR si navrhovateľ v konaní neuplatňuje. Podľa zmluvy postupca t.j. Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla odporcovi úver vo výške 3.319,39 EUR, ktorý mal byť splatný v mesačných splátkach vo výške 50,26 EUR vždy k 20. dňu v mesiaci a navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.12.2010 do 20.09.2015 v počte 58 a celkovej výške 2.915,08 EUR. Splátky pôvodne splatné od 20.08.2011 do 20.09.2015 sa stali splatnými dňa 06.08.2011, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť. Navrhovateľ si tiež uplatňuje v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne. Odporca odo dňa postúpenia pohľadávky ku dňu podania žalobného návrhu neuhradil na splátkach žiadnu sumu.

Súd vydal dňa 06.12.2013 platobný rozkaz č.k. 6Ro/493/2013 - 23, ktorým zaviazal odporcov 1,2 spoločne a nerozdielne uhradiť uplatňovanú sumu a nahradiť trovy konania. Platobný rozkaz nebolo možné doručiť odporcom do vlastných rúk.

Podľa § 173 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) ak platobný rozkaz nemožno doručiť čo i len jednému z odporcov, súd ho uznesením zruší v plnom rozsahu. Dňa 30.05.2014 súd pre opakovanú nemožnosť doručenia platobného rozkazu odporcovi platobný rozkaz zrušil.

Podaním z 04.11.2014, doručeným súdu dňa 10.11.2014 do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, zastúpená JUDr. Patrikom Podhorským, podaním z 23.02.2015, doručeným 27.02.2015 vniesol vedľajší účastník v konaní námietku premlčania celého nároku, s poukazom na §§101 a 103 Občianskeho zákonníka, kedy začne premlčacia doba plynúť odo dňa zročnosti nesplatenej splátky . Poukázal na súdnu prax, podľa ktorej, ak veriteľ môže vyvolať splatnosť celého dlhu sám, potom môže svoje právo i vykonávať, teda prvá objektívna možnosť vykonania práva je okamihom, keď veriteľ mohol najskôr o splnenie požiadať. V danom prípade mohol veriteľ zosplatiť úver už v prípade, že odporca bol v omeškaní so splnením jednej splátky o viac ako 10 dní. Od tohto momentu zároveň začala plynúť premlčacia doba. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky je zjavné, že v čase postúpenia pohľadávky , teda dňa 28.6.2011 boli odporcovia v omeškaní 1195 dní, a keďže navrhovateľ podal žalobu vo veci samej až 23.12.2013 teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby, vzniesol námietku premlčania celého práva. V čase od postúpenia pohľadávky do podania žaloby uplynulo ďalších 882 dní a v čase podania žaloby teda omeškanie predstavovalo spolu 2077 dní, čo je viac ako 4 roky. K postúpeniu pohľadávky namietol, že podľa § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka, alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku, zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, aj bez súhlasu klienta. V zmysle cit. ust. tak predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou je tak povinný tvrdiť a dokázať , že pred postúpením pohľadávky banka klienta vyzvala na splnenie svojho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitimácie postupníka. Tiež pre absenciu výpisu z úverového účtu alebo iného dôkazu o bezhotovostnej operácii v prospech účtu dlžníka nemožno považovať za dokázanú existenciu pohľadávky navrhovateľa zo zmluvy o úvere. V zmysle čl. I. tejto zmluvy totiž k poskytnutiu úveru a vzniku záväzku dlžníka vrátiť ho dochádza až okamihom poskytnutia peňažných prostriedkov, taktiež nemožno považovať že preukázanú podmienku 90-dňového omeškania odporcu s niektorou splátkou, ako ani to, že by bol aj písomne vyzvaný na splnenie svojho záväzku zo zmluvy. Navrhovateľ tak nedokázal, že pohľadávka voči odporcovi v čase jej postúpenia na navrhovateľa existovala, teda že finančné prostriedky boli skutočne odporcovi poskytnuté, a že pohľadávka bola spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z., nemožno tak považovať za dokázané platné postúpenie pohľadávky na navrhovateľa a že tento je oprávnený pohľadávku voči odporcovi uplatňovať pred súdom. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti navrhovateľom zo dňa 18.07.2011 považuje vedľajší účastník za nekalú obchodnú praktiku zo strany navrhovateľa, ktorý nie je držiteľom bankového povolenia v zmysle zákona o bankách, čo v konečnom dôsledku znamená, že navrhovateľ nemôže spravovať tzv. živý úver, teda ani vyhlásiť mimoriadnu splatnosť takéhoto úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je výlučným oprávnením banky , pričom toto oprávnenie môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky. Na základe uvedeného vedľajší účastník navrhol , aby súd žalobný návrh v celej časti zamietol a žiadal náhradu trov konania.

Dňa 05.03.2015 podal navrhovateľ do konania námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva. Uznesením z 26.03.2015 súd pripustil vstup vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania, o odvolaní navrhovateľa voči tomuto uzneseniu rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením z 04.08.2015 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Navrhovateľ sa vyjadril k podaniu vedľajšieho účastníka na strane odporcu podaním z 13.05.2015 keď uviedol, že podľa názoru doc. N. Y. X., PhD. , LL.M. účelom § 92 zákona o bankách je úprava výnimiek z bankového tajomstva, ods. 8 tohto ustanovenia nehovorí nič o podmienkach platnosti

postúpenia pohľadávky, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Hlavný účet tohto ust. bol podľa dôvodovej správy prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. To znamená, že ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách. Odporcovi bolo zaslané oznámenie o začatí výkonu mandátnej činnosti, z ktorého vyplýva, že v čase pred postúpením pohľadávky bol odporca v omeškaní so splácaním.

Na uvedené písomne reagoval vedľajší účastník podaním z 19.10.2015 v ktorom uviedol, že navrhovateľ nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitímáciou v predmetnom konaní, zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná pre rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka, lebo na navrhovateľa nemohla byť zo strany postupcu (SLSP, a.s.) postúpená pohľadávky pozostávajúca z čiastkových nárokov, ktorej splatnosť ešte nenastala. Navyše postupca v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže postúpiť pohľadávku iba po predchádzajúcej písomnej výzve dlžníka, čo preukázané nebolo, preto tiež ide o neplatné postúpenie pohľadávky. Nepredložením dôkazu o odoslaní výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno splnenia tejto povinnosti. Vyhlásiť mimoriadnu splatnosť bankového úveru je výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky, toto oprávnenie navrhovateľ nemá, keďže nemá bankovú licenciu. Preto aj nárok uplatnení navrhovateľom, ktorý opiera o vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je „nárokom“ ktorý nemá oporu v zákone, a preto nemožno takémuto právo poskytnúť ochranu. Keďže tak neboli dodržané podmienky postúpenia pohľadávky, navrhovateľ nie je oprávnený z hmotného práva uplatňovať voči odporcom žiadne nároky.

Uznesením z 16.10.2015 súd rozhodol, že písomnosti určené odporcom 1,2 sa im budú doručovať uložením v súdnom spise a to do právoplatného skončenia tohto konania.

Navrhovateľ sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' na pojednávaní riadne a včas ospravedlnil prostredníctvom svojho právneho zástupcu, netrval na svojej osobnej účasti, s tým, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti, odporcovia 1,2 sa na pojednávanie nedostavili, neúčast' neospravedlnili, nepožiadali o odročenie pojednávania, nedostavil sa vedľajší účastník, jeho neúčast' ospravedlnil právny zástupca, súd preto pojednával v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. v ich neprítomnosti.

Súd vykonal vo veci dokazovanie a to prednesom právneho zástupcu navrhovateľa a právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu a to zmluvou o splátkovom úvere č. 0372487438, všeobecnými obchodnými podmienkami, oznámením SLSP o postúpení pohľadávky z 18.07.2011, výzvou k úhrade a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti od navrhovateľa z 18.07.2011, zmluvou o postúpení pohľadávky z 28.06.2011, prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, vyjadrením vedľajšieho účastníka z 23.02.2015, 12.03.2015, 10.06.2015, 19.10.2015 námietkou neprípustnosti vedľajšieho účastníka z 27.02.2015, vyjadrením navrhovateľa z 07.05.2015, 31.10.2015, oznámením o začatí výkonu mandátnej činnosti, oznámením SLSP, a.s. k žiadosti súdu, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav :

Dňa 10.10.2005 medzi právnym predchodcom navrhovateľa Slovenskou sporiteľňou a.s. ako veriteľom a odporcami ako dlžníkmi bola uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX. Na základe uvedenej zmluvy právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi úver vo výške 3.319,39 EUR (100.000,- Sk). Úroková sadzba úveru bola dohodnutá na 12,10 % ročne v deň uzatvorenia úverovej zmluvy, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.11.2005, so splatnosťou k 20.dňu v kalendárnom mesiaci a s konečnou splatnosťou úveru k 20.09.2015 a výškou mesačnej splátky 50,26 EUR. Splatnosť úrokov bola dohodnutá mesačne posledný deň kalendárneho mesiaca.

Navrhovateľ pohľadávku, ktorá je predmetom tohto konania nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.06.2011 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa a.s., Tomášikova 48 Bratislava a navrhovateľom EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Údernícka 5, Bratislava. Postupca zaslané odporcovi písomné oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 18.07.2011. Z priloženej prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že odporcom bol poskytnutý úver 3 319,39 EUR, zostatok pohľadávky

ku dňu postúpenia bol 5 215,41 EUR, z toho istina 4 889,55 EUR a úroky 325,86 EUR, s počtom dní omeškania ku dňu postúpenia pohľadávky 1 195 dní. Dňa 18.07.2011 vyhlásil navrhovateľ mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru a vyzval odporcov 1,2 k úhrade dlžnej sumy vo výške 5 390,19 EUR najneskôr do 01.08.2011.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní zotrval na všetkých svojich písomných vyjadreniach v celom rozsahu. Žiadal splátky úveru splatné od 20.12.2010 do 20.9.2015 v počte 58 a v celkovej výške 2.915,08 EUR na základe zmluvy o splátkovom úvere uzavretej s právnym predchodcom navrhovateľa dňa 10.10.2005. Nevedel sa vyjadriť ku skutočnosti, či právny predchodca navrhovateľa pred postúpením pohľadávky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ani k tomu, či právny predchodca navrhovateľa vyzýval odporcov v zmysle § 92 ods.8 zákona o bankách a či im takáto výzva bola doručená.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu na pojednávaní žiadal žalobný návrh zamietnuť v celom rozsahu, zotrval na všetkých svojich písomných vyjadreniach, ktoré zároveň doplnil, že tvrdenie navrhovateľa o tom, že § 92 Zákona o bankách upravuje iba výnimky z bankového tajomstva a že absencia výzvy má vplyv iba na sankcie podľa tohto zákona a nie teda platnosť, vyvracia uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 6Co/203/2015 z 19.5.2015, ktoré odkazuje práve na dôvodovú správu citovaného ustanovenia a teda jednoznačne následkom nedodržania postupu je práve neplatnosť postúpenia pohľadávky. Toto uznesenie krajského súdu rovnako vyvracia tvrdenia Doc. JUDr. Csacha a rovnako vyvracia tvrdenia navrhovateľa, že zákonodarca mal na mysli peňažný záväzok ako celok a nie časť peňažného záväzku. Predmetné rozhodnutie zároveň hovorí o tom, že na to, aby banka mohla postúpiť celý záväzok je potrebné, aby najskôr sama zosplatnila tento záväzok, nakoľko v tomto konaní bola vyhlásená mimoriadna splatnosť len zo strany navrhovateľa sme toho názoru, že takýto postup nie je možný, a teda nemohol na navrhovateľa prejsť celý záväzok. Zároveň tým, že žalobca nedoložil výzvy podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách mal za to, že nemohla byť platne postúpená pohľadávka z banky na tretiu osobu. K omeškaniu uviedol, že samotný navrhovateľ vo svojom poslednom vyjadrení zo dňa 31.10.2015 udáva, že si dovoľuje upriamiť pozornosť súdu na skutočnosť, že v zmysle prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok bolo omeškание odporcu 1195 dní. Týmto navrhovateľ sám vlastne priznal, že pohľadávka už ku dňu jej postúpenia bola premlčaná.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškanií so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškanií klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka;

banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Vykonaným dokazovaním má súd preukázané, že v prejednávanej veci sa navrhovateľ ako postupník domáha voči odporcom 1,2 zaplata sumy 2.915,08 EUR s príslušenstvom, pričom ide o pohľadávku, ktorú mal nadobudnúť na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.06.2011 od postupcu, právneho predchodcu navrhovateľa, Slovenskej sporiteľne a.s., IČO: 00 151 653, ktorá je bankou. Pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala sumu 5 215,41 EUR. Pohľadávka vznikla na základe zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej medzi právnym predchodcom navrhovateľa, Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 a odporcom podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s Obchodným a Občianskym zákonníkom.

Právna úprava postúpenia pohľadávky je všeobecne upravená v § 524 Občianskeho zákonníka a spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) vstúpi nový veriteľ (postupník) na základe zmluvy uzatvorenej medzi nimi. Postúpením pohľadávky teda dochádza k zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stane postupník a nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Pri tzv. bankových úveroch, kde postupcom je banka, je zároveň pre platné postúpenie pohľadávky nutné dodržať podmienky stanovené v ustanovení § 92 ods. 7 zákona o bankách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (v súčasnosti ustanovenie § 92 ods. 8), ktoré je špeciálnou úpravou voči všeobecnej úprave postúpenia pohľadávok. Podľa prvej vety § 92 ods. 7 zákona o bankách, možno pohľadávku banky aj bez súhlasu dlžníka postúpiť inej osobe (aj osobe, ktorá nie je bankou) v prípade, ak dlžník mešká napriek písomnej výzve banky s čo i len časťou svojho záväzku najmenej 90 dní. Podľa druhej vety § 92 ods. 7 zákona o bankách banka nemôže postúpiť pohľadávku bez súhlasu dlžníka, ak dlžník pred postúpením pohľadávky uhradil banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, ibaže by súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok (druhá veta za bodkočiarkou). Z predmetného ustanovenia zároveň vyplýva, že postúpené môžu byť iba splatné pohľadávky a nie pohľadávky, ktorých splatnosť nastane až po postúpení pohľadávky.

Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 7 zákona o bankách teda môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatnou a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a nepretržitého omeškania dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (napríklad uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29. 05. 2014). Banka je teda oprávnená postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne napriek písomnej výzve banky v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní.

V konaní bolo navrhovateľom tvrdené, že dňa 28.06.2011 bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok medzi postupcom Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 a navrhovateľom ako postupníkom, ktorej predmetom malo byť aj postúpenie pohľadávky voči odporcom 1,2 zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 10.10.2005. V konaní nebolo navrhovateľom preukázané, že by Slovenská sporiteľňa a.s. vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru, postúpenie pohľadávky Slovenská sporiteľňa a.s., IČO: 00 151 653 iba oznámila odporcom listom zo dňa 18.07.2011. Súd preto dospel k záveru,

že Slovenská sporiteľňa a.s., IČO: 00 151 653 mohla na navrhovateľa v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok postúpiť iba splátky dovtedy splatné, za súčasného splnenia oboch podmienok uvedených v § 92 ods. 7 zákona o bankách (písomná výzva banky, omeškanie trvajúce viac 90 dní), preto súd skúmal, či boli splnené.

Súd z listín predložených navrhovateľom nemal preukázané, že by odporca 1,2 bol písomne vyzvaný Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 a že by po takejto výzve bol odporca v omeškaní viac ako 90 dní so splnením svojho peňažného záväzku. Taktiež zo skutočnosti, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti vykonal navrhovateľ oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 18.07.2011 mal súd preukázané, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti došlo zo strany navrhovateľa ako osoby, ktorá nie je bankou až po postúpení pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.06.2011, pričom navrhovateľ v konaní nepreukázal, že mimoriadnu splatnosť vyhlásila Slovenská sporiteľňa, a.s. ani že neuplynula doba 90 dní od písomnej výzvy banky na splatenie pohľadávky a teda súd má preukázané nesplnenie podmienok uvedených v ustanovení § 92 ods. 7 zákona o bankách. Pokiaľ by aj boli zmluvou postúpené splatné pohľadávky (t.j. dovtedy splatné splátky), v tejto časti súd nemá preukázanú existenciu výzvy banky podľa § 92 ods. 7 prvá veta zákona o bankách.

Navrhovateľ nepreukázal, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, pretože nepreukázal splnenie podmienok citovaných v § 92 ods. 7 Zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách, preto súd dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky uplatnenej návrhom bolo neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka a navrhovateľ nenadobudol pohľadávku voči odporcovi. Vzhľadom k tomu, že v konaní nebolo preukázané, že navrhovateľ nadobudol platne pohľadávku Slovenskej sporiteľne, a.s. voči odporcom 1,2, ktorej zaplatenie je predmetom tohto konania, súd návrh v celom rozsahu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie zo strany navrhovateľa na podanie tohto návrhu. Z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 6Co/203/2015 z 19.05.2015 vyplýva, že tento odvolací súd taktiež dospel vo svojom rozhodnutí k záveru, že dodržanie § 92 ods. 8 Zákona o bankách je podmienkou platnosti postúpenia pohľadávky a že postúpiť možno len splatnú časť pohľadávky, keď uviedol, že „Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7 doslova uvádza: V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Pokiaľ teda Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila zmluvou z 21.10.2010 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu Advokátskej kancelárii Havel & Holásek, spol. s r.o. postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. Totiž keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatný celý úver (nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa, a.s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 21.10.2010 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka...Žalobcovi preto v spore chýba aktívna vecná legitímácia. Odvolací súd poukazuje tiež na to, že žalobca nie je subjektom oprávneným poskytovať úvery a preto ich nemožno vo vlastnej réžii ani spravovať. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je pritom úkonom, ktorý nemožno podriaďiť pod pojem spravovanie úveru.“ (koniec citácie). Povinnosťou navrhovateľa v konaní bolo svoje tvrdenia súdu preukázať, podľa názoru súdu len samotné oznámenie o postúpení pohľadávky nestačí, pričom neunesenie dôkazného bremena vyvoláva v konečnom dôsledku nepriaznivý výsledok pre toho účastníka, ktorého zaťažuje dôkazné bremeno. Pokiaľ vedľajší účastník vzniesol v konaní aj námietku premičania súd na záver dodáva, že zamietol návrh pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie zo strany navrhovateľa na podanie tohto návrhu, avšak je toho názoru, že právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka) aj napriek tomu, že navrhovateľ uviedol v návrhu, že zmluva obsahuje všetky znaky a náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až § 507 Obchodného zákonníka (ObZ). Je nepochybné, že právny predchodca navrhovateľ uzavrel s odporcom zmluvu o úvere. Uvedený typ zmluvy je upravený v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Základné práva a povinnosti sa teda odvodzujú z § 497 a nasl. ObZ. Na druhej strane je tiež zrejmé, že odporca 1,2 v danom prípade pri podpise zmluvy vystupoval ako fyzická osoba, ktorá úverom zabezpečovala svoje potreby, teda ako spotrebiteľ (čo vyplýva aj z jeho označenia v zmluve), kým právny predchodca navrhovateľa konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Išlo pritom o typovú zmluvu, teda zmluvu, ktorá je pripravená na predtlačenom formulári, do ktorého sa vypisujú iba meniace sa údaje, pričom jej obsah nemohol odporca podstatným spôsobom meniť. Aj keď v znení účinnom do 1.1.2008 OZ obsahoval § 52 ods. 1 OZ iba demonštratívny výpočet spotrebiteľských zmlúv, v zmysle v tom čase platného § 23a zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa za spotrebiteľskú zmluvu treba považovať každú zmluvu uzavretú podľa OZ alebo ObZ, ako

aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Vzhľadom na túto skutočnosť a vzhľadom na povahu zmluvných strán mala táto zmluva spotrebiteľský charakter. Za tohto stavu potom jednotlivé práva a povinnosti zmluvných strán nemôžu byť v rozpore s úpravou § 52 a nasl. OZ a keďže svojou povahou ide o spotrebiteľský úver, takáto zmluva musí mať aj náležitosti zákona č. 258/2001 Z.z.. Spornou otázkou sa v danom prípade javí posúdenie, podľa ktorého právneho predpisu je potrebné posúdiť namietané premlčanie, teda či je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného alebo Občianskeho zákonníka. Súd nijako nepopiera argumenty, že úver je absolútnym obchodom a že na úver dopadá tretia časť ObZ bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy. Zmluva uzavretá v danom prípade je však v zmysle vyššie uvedeného zároveň aj zmluvou spotrebiteľskou. Je pravdou, že názory na aplikáciu OZ alebo ObZ na otázku premlčania v spotrebiteľských vzťahoch nie sú jednotné. Súd sa v tomto prípade na základe uvedených úvah priklonil k názoru, že na otázku premlčania je v danom prípade potrebné aplikovať ustanovenia OZ, ktorý názor sa aj z úradnej činnosti súdu javí ako väčšinový. V konaní nebolo sporné, že odporcovia 1,2 na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 10.10.2005 čerpali od Slovenskej sporiteľne a.s. poskytnutý úver vo výške 100.000,- Sk a tento sa zaviazali splácať v mesačných splátkach po 1.514,- Sk so splatnosťou prvej splátky 20.11.2005 a konečnou splatnosťou úveru 20.09.2015. Rovnako bolo preukázané, že zmluvou o postúpení pohľadávok z 28.06.2011 postúpila Slovenská sporiteľňa a.s. na navrhovateľa predmetnú pohľadávku zo zmluvy o úvere, pričom podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva zostatok pohľadávky celkom vo výške 5 215,41 EUR s výškou omeškanej istiny 4 889,55 EUR a s uvedením celkového počtu dní omeškania 1195 dní. I keď v danej veci išlo o zmluvu o úvere uzavretú podľa Obchodného zákonníka, podľa názoru súdu svojím charakterom je zároveň i zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý síce neupravuje zmluvy ako osobitný zmluvný typ úveru, avšak obsahuje určitý právny rámec pre všetky zmluvné typy, či už podľa Obchodného zákonníka alebo Občianskeho zákonníka. Podľa názoru súdu na záväzky a i posudzovanie námietky premlčania z takejto zmluvy hoci je uzavretá podľa Obchodného zákonníka je potrebné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to i ustanovenia všeobecné k záväzkovým vzťahom, teda i premlčanie. Zákon o spotrebiteľských úveroch je svojou povahou občianskoprávnym predpisom a je potrebné podporné použitie Občianskeho zákonníka pre posudzovanie premlčania dlhu. Súd dospel k záveru, že predmetná pohľadávka je premlčaná z dôvodu, že ku dňu postúpenia pohľadávky, t.j. ku dňu 28.06.2011 boli odporca 1,2 v omeškaní 1195 dní, čo predstavuje lehotu 3,27 roka, z čoho vyplýva, že už ku dňu postúpenia pohľadávky bola táto pohľadávka už premlčaná.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. V konaní boli úspešní odporca 1,2 a vedľajší účastník na strane odporcov. Súd nepriznal odporcom žiadne trovy, hoci boli v konaní úspešní, z dôvodu, že si v konaní žiadne trovy neuplatnili, priznal náhradu trov právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcov. Sumu trov právneho zastúpenia súd určil podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a/, c/, d/, § 16 ods. 4, § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, pričom právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcov mu priznal odmenu a náhrady za:

- 1.prevzatie a prípravu zastúpenia ...111,21 EUR
- 2.písomné podanie návrhu ...111,21 EUR
- 3.vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa z 10.06.2015 ...111,21 EUR
- 4.vyjadrenie vo veci z 19.10.2015 ...111,21 EUR
- 5.účasť na pojednávaní dňa 11.11.2015 ...111,21 EUR

režijný paušál v roku 2015 5 x 8,39 EUR

náhrada za stratu času 10 x 13,98 eur...139,80 EUR / za cestu na pojednávanie a späť /
cestovné náhrady: Bratislava - Prievidza - Bratislava ...89,28 EUR

Spolu trovy právneho zastúpenia ...827,08 EUR.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v troch rovnopisoch. Ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., teda:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
 - účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
 - v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
 - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
 - rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
 - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
 - sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
 - odvolacím súdom má byť schválený zmier;
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.);
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozhodnutím nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie.